

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

חולין- העור והרוטב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: אף לדידי קשיא לי, ושאליתיה לרבי אבא בר ממל	[רבי זירא]											○
הא מני - רבי מאיר היא, דאמר טומאת בית הסתרים מטמא	ואמר לי: [רבי אבא בר ממל]											◇
אמר ליה: ולא זימנין סניאין אמרה קמאי, ואמרי ליה: שני ליה לר' מאיר בין טומאה דבעיא הכשר ובין טומאה דלא בעיא הכשר	[רבי זירא]											◇
ומאי קושיא? דלמא בשהוכשר?	רבא:											◇
למה לי הכשר? הרי מטמא טומאה חמורה אגב אבין	רבה בר רב חנן, לרבא:											◇
כששימש - מעשה עץ שימש.	אמר ליה: [רבא]											◇
כפת שאור שיחדה לשיבה - בטלה	אביי, הרי אמרו:											◇
טומאתה לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכלין שמתמאין טומאה חמורה	[אביי]											◇
כששימש - מעשה עץ שימש.												◇
תקרובת עבודת כוכבים של אוכלין - מטמאין באוהל	אביי, הרי אמרו:											◇
טומאתה לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכלין שמתמאין טומאה חמורה	[אביי]											◇
כששימש - מעשה עץ שימש.												◇
חבורי אוכלין ככלים דמו	אביי, הרי אמרו:											◇
טומאתן לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכל שמתמא טומאה חמורה	[אביי]											◇
כששימש מעשה עץ שימש												◇
חלב נבלה בכפרים צריך מחשבה והכשר	רב פפא לרבא, הא דתניא:											◇
טומאתו אגב כוליא לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכל שמתמא טומאה חמורה	[רב פפא לרבא]											◇
כששימש - מעשה עץ שימש.												◇
בית שסככו בורעים - טהור	רב מתנה, הרי אמרו:											◇
טומאתו לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לזרעים שמתמא טומאה חמורה	[רב מתנה]											◇
כששימש - מעשה עץ שימש.												◇
מטהר.	רבי שמעון:											◇
מה נפשך, אי מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן החי? אי אין מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן הנבלה												◇
ר"ש ארישא קאי,												◇
האבר והבשר המדולדלין בבהמה - מטמא טומאת אוכלין במקומן וצריכין הכשר	[רישא, ת"ק]											◇
מטהר	רבי שמעון:											◇
מ"ט דר"ש - אמר קרא (ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים - אין קרוי אוכל	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											◇
דילמא טעמא דרבי שמעון התם - הואיל ומעורה מעורה?	רבי זירא לרבי אסי:											◇
יחור של תאנה שנפשה, ומעורה בקליפה - ר' יהודה מטהר	דתניא: [רבי יהודה]											◇
אם יכול לחיות - טהור, ואם לאו - טמא	חכמים:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי טעמא דרבי יהודה?	ואמרינן לך: [רבי זורא]											קכט.
הואיל ומעורה מעורה	ואמרת לן: [רבי אסי]											קכט.
נשחטה הבהמה הוכשרה בדמיה דרבי ר' מאיר	אמר ליה [רבי אסי] אמצעיתא: [רבי מאיר]											קכט.
לא הוכשרו	רבי שמעון:											קכט.
מאי טעמא דרבי שמעון - אמר קרא (ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל, אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - אין קרוי אוכל	רבי יוחנן:											קכט.
ודילמא טעמא דר' שמעון בההיא אי כדרבה אי כדרבי יוחנן?												קכט:
אלא, לעולם אסיפא, ולא אאבר אלא אבשר:												קכט:
מתה הבהמה הבשר צריך הכשר	[סיפא, ת"ק]											קכט:
מטהר	רבי שמעון:											קכט:
מ"ט דרבי שמעון - אמר קרא מכל האוכל אשר יאכל, אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים - אין קרוי אוכל.	רבי יוחנן:											קכט:
האבר והבשר המדולדלין באדם - טהורים, מת האדם - הבשר טהור.												קכט:
האבר מטמא משום אבר מן החי, ואינו מטמא משום אבר מן המת דרבי ר' מאיר	[רבי מאיר]											קכט:
מטהר.	רבי שמעון:											קכט:
ורבי שמעון מה נפשך, אי מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן החי ואי אין מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן המת												קכט:
ר' שמעון בעלמא קאי, דקאמר תנא קמא האבר מטמא משום אבר מן החי ואין מטמא משום אבר מן המת, אלמא: אבר המת בעלמא - מטמא	[ת"ק]											קכט:
אבר המת בעלמא לא מטמא	ואמר ליה ר"ש:											קכט:
שמעתי שאבר מן החי מטמא	דתניא אמר ר' אליעזר:											קכט:
מן החי ולא מן המת? וקל וחומר, ומה חי שהוא טהור - אבר הפורש ממנו טמא, מת שהוא טמא - לא כל שכן? כתוב במגילת תענית, פסחא זעירא - דלא למספד, הא רבה למספד? אלא - כל דכן, הכא נמי - כל דכן	אמר לו ר' יהושע:											קכט:
כך שמעתי.	אמר ליה: [רבי אליעזר]											קכט:
ומאי איכא בין אבר מן החי לאבר מן המת?												קכט:
כזית בשר ועצם כשעורה הפורש מאבר מן החי איכא בינייהו												קכט:
כזית בשר הפורש מאבר מן החי, ר' אליעזר מטמא	דתנן: [רבי אליעזר]											קכט:
מטהרין	ר' נחוניא בן הקנה ור' יהושע:											קכט:
עצם כשעורה הפורש מאבר מן החי, ר' נחוניא מטמא	[רבי נחוניא]											קכט:
מטהרין	רבי אליעזר ור' יהושע:											קכט:
השתא דאתית להכי, בין תנא קמא לרבי שמעון נמי: כזית בשר ועצם כשעורה, איכא בינייהו.												קכט:
הדרן עלך העור והרוטב												קכט: